

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tuller András Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Veréb Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Linczmayer Szilvia jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 11.K.34.806/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. május 4-én kelt 11.K.34.806/2006/8. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 11.K.34.806/2006/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2002-2003. évekre vonatkozóan személyi jövedelemadó és általános forgalmi adónemben adóellenőrzést végzett.

Az ellenőrzés megállapította, hogy a felperes az A.K. Kft-nek különböző időpontokban összesen 129.000.000 Ft kölcsönt nyújtott. Az ellenőrzés során nyilatkoztatták a felperest a kölcsön fedezetéről, mivel a felperes bevallásában szereplő jövedelmei erre a nagy összegű kölcsön nyújtására nem nyújtottak fedezetet.

A felperes az eljárás során különböző módon nyilatkozott az összeg fedezetéről, így külföldi labdarúgó pályafutása alatt félretett pénz, baráti kölcsönök nyújtásáról tett vallomást, utóbb módosította előadásait, és arra hivatkozott, hogy egy szlovák állampolgártól kapott kölcsönt. Az adóhatóság a szlovák adóhatóság útján nyilatkoztatta M. B. szlovák állampolgárt, és az Egyesült Államok-beli adóhatóságot is megkereste. Az adóhatóság a

lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, a felperes nem igazolta, hogy az általa tagi kölcsönként nyújtott összeget hogyan szerezte. Ezért a megállapításból levont jogkövetkeztetésként az első fokú határozatával a felperes terhére személyi jövedelemadóban adóhiánynak minősülő 61.788.940 Ft adókülönböt állapított meg, továbbá kötelezte 30.867.970 Ft bírság és 11.668.876 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az adóhatóságnak a tagi kölcsönrel összefüggésben tett megállapítás jogszerűségét vitatta, kérte e vonatkozásban a határozat hatályon kívül helyezését.

Az alperes nyilatkozatában a felperes keresetének elutasítását kérte.

A Fővárosi Bíróság a bizonyítási eljárást követően 11.K.34.806/2006/8. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 108. § /1/ és /2/ bekezdésére, valamint 109. § /1/-/3/ bekezdésére. Értékelte az eljárás során felmerült különböző bizonyítékokat, amelyek végül is arra vonatkoztak, hogy a felperes által kötött kölcsönszerződésben szereplő 594.000.000 Ft készpénz hogyan kerülhetett Magyarországra és a felperes rendelkezésére. Az első fokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes által csatolt kölcsönszerződés nem hiteles. A felperes a peres eljárás során sem tudta bizonyítani, hogy miként jutott birtokába a tagi kölcsön fedezetéül szolgáló összeg. Ezért az Art. 1. § /7/ bekezdésére hivatkozva jogszerűen vonta le az alperes azt a következtetést, hogy becslési eljárást kellett alkalmazni. A becslés jogalapja fennállott, a becslési eljárással szemben a felperes nem tudta hitelt érdemlő módon igazolni, hogy a kölcsönadó ténylegesen képes volt az általa nyújtott kölcsön összegének átadására.

Az Amerikai Egyesült Államok adóhatóságának tájékoztatásával éppen az nyert megerősítést, hogy a kölcsönadó által kölcsönadott összeg a megjelölt forrásból nem állhatott rendelkezésre.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet megváltoztatását, illetőleg hatályon kívül helyezését, a személyi jövedelemadó tagi kölcsönre vonatkozó részével kapcsolatosan. Továbbra is azt állította, hogy teljes bizonyító erejű magánokirattal bizonyította a kölcsönök forrását, ezért az személyi jövedelemadó alapjául nem szolgálhatott.

Állította, hogy 2002. július 2-án Szlovákiából személyesen hozta be a készpénzt a Magyar Köztársaság területére, ezen adat ellenőrzésére megkeresett hivatalos szerv a tényt sem megerősíteni,

sem megcáfolni nem tudta. A felperes állította, hogy az első fokú bíróság többszörös jogszabálysértést követett el a bizonyítékok mérlegelése körében. Részletesen kifejtette, hogy az Amerikai Egyesült Államok adóhatóságának válaszát az első fokú bíróság félreértelmezte, a kölcsönt nyújtó amerikai off so cég nem volt köteles adószám kiváltására, illetőleg telephely bejelentésére abban az esetben, ha nem az Egyesült Államok területén végezte gazdasági tevékenységét.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § /1/ bekezdése alapján további bizonyítási eljárás, illetőleg a bizonyítékok felülmérlegelésére nincsen lehetőség, kivéve ha iratellenesség, hiányos tényállás, a megállapított tényállásból feltűnően okszerűtlen kirívó következtetések levonása állapítható meg a felülvizsgálni kért ítéletben.

A Legfelsőbb Bíróság a perbeli esetben ilyen körülményt nem észlelt. Az adóhatóság, és az első fokú bíróság részletesen tisztázta és helyesen állapította meg a tényállást, és helytálló volt az abból levont jogkövetkeztetése is.

Nem vitatott tény, hogy a felperes az általa bevallott jövedelméhez képest a vizsgált időszakban nagy összegű tagi kölcsönt nyújtott egy társaságnak.

Az adóhatóság nyilatkoztatta a felperest a tagi kölcsön eredetére vonatkozóan. A felperes az eljárás során többféle magyarázatot adott erre. Végül is ügyvéd által ellenjegyzett teljes bizonyító erejű magánokirattal kívánta igazolni, hogy általa kötött kölcsönszerződések alapján volt fedezete arra, hogy tagi kölcsönt nyújthasson. Az adóhatóság és az első fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a teljes bizonyító erejű magánokirat kizárólag azt bizonyítja - az ellenkező bizonyításig -, hogy a kiállító az abban foglalt nyilatkozatot megtette, elfogadta, magára nézve kötelezőnek elismeri. Önmagában a tények valódiságát nem bizonyítja, tehát nem igazolja azt, hogy a valóságban is végbe ment volna a szerződésben foglalt tartalom.

Az Art. 109. § /1/, /3/ bekezdése szerint a becslés jogalapja fennállott. A felperesnek a becsléssel szemben lehetősége volt hitelt érdemlő adatokkal igazolni állítását. A felperes a benyújtott nyilatkozatok, bizonyítékok, vallomások alapján ezt a kötelezettségét nem tudta teljesíteni.

Az első fokú bíróság helyesen értékelte az egyes adatokat és összességében is helytálló jogkövetkeztetésre jutott.

A felperes alaptalanul hivatkozott az eljárási jogszabálysértésre. Az adóhatóság a megismételt eljárás során a határozat hozatalára előírt szabályokat betartotta. A határozathozatali határidő esetleges túllépése nem jelent jogvesztést.

Az alperes helyesen hivatkozott felülvizsgálati ellenkérelmében arra is, hogy az adóhatóság a kölcsönnyújtás folyamatának valamennyi láncszemét végig vizsgálta, ebben egy jelentős adatnak minősült az Amerikai Egyesült Államok adóhatóságának nyilatkozata, amelyet az első fokú bíróság ítéletében megfelelően értékelt.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelelt, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2008. június 26.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró